

Vychází 1., 10., 20.,
každého měsíce o 10.
hodině.

Expedicí se nachází v ho-
stinci u arcivévody Ště-
pána.

Kdo všeckna čtyry čtvrt-
letí odebere, obdrží praemii.

DALIBOR.

Předplácí se: čtvrtl 1 zl.
půll. 2 zl., celor. 4 zl.
rak. č. S poštou: čtvrtl.
1 zl. 15 kr., půll. 2 zl.
30 kr., celor. 4 zl. 60 kr.
rak. čísla. Pro státy ně-
mecké: půll. 1 tol.
20 nov. gr., celoročně
2 tol. 40 nov. gr.

Hudební časopis s měsíční notovou přílohou a s roční praemií.

Odpovědný redaktor :

Emanuel Meliš.

Zpěv slavíkův.

Proč slavíčku, proč žalostně
tak o lásce vždy zpíváš?
což snad se při tvém zpívání
v mé bolné srdce díváš?

Jen dívej se a zpívej pak
by seznal svět mé muka
a nedivil se pro lásku
když mnohé srdce puká!

V. Slav . . .

Vojtiška Zadrobilková.

Životopisný nástin,

Umělci a umělkyně docházejí od svého národu jen tenkrát úplného uznání a všestranné obliby, když vedle svého umění k národu svému se hlásí, pro něho pracují a žijí, aby národ a vlast svou uměním svým oslavovali. K takýmto zjevům náleží se vším právem genialní česká umělkyně na piano, sl. Vojtiška Zadrobilková, která okrasou národu svého slouti může. Stůjtež zde pro to některá její data životopisná.

Vojtiška Zadrobilková narodila se dne 23. října 1844 v Praze, kdež její otec lékárníkem byl, a prozrazovala již v 2. roku svého stáří náklonnost k hudbě. Její otec, žák znamenitého varhaníka Rychlovského a máti, nějaký čas žákyně Václ. Tomáška dovedli malou Vojtišku hraním na klavír buď k veselosti buď k slzám pohnouti. Těmito city jediné své dcery povzbuzena počala máti s ní ze žertu nejen a, b, c, ale i d, e, f atd. na klavíru zkoušeti a byla potěšena z její vytrvalosti a rychlého pojímání.

V nepokojné době r. 1848, v němž rodina páně Zadrobilkova neprozřetelností služky by byla o majetek ba snad o život přišla, přestalať se Vojtiška učiti. Tehdáž líbil se jí slovanský oděv, ježž u jiných dětí vi-

děla, více než hudba. Rodiče koupili jí takový oděv a šli s ní na ostrov, kdež vojenská hudba hrála; avšak hláhol bubnů se jí nelíbil. Jednou slyšela Vojtiška kapellu toliko s dechovými nástroji a byla jí tak povzbuzena, že dle taktu gestikulujíc tančila. Tenkrát zočiv ji znamenitý herec Bayer pravil: „Z tohoto dítěte bude buď herečka neb tanečnice,“ avšak zmýlil se velice.

Nedlouho po tom počala ji starostlivá máti pianu a literním věcem vyučovati. Nejlépe a nejsnadněji šly jí počty. Častokrát musel nebožtík Václav Tomášek na kolenou ji houpaje těžké její otázky početní zodpovídati a když tak rychle, jak si to přála neodpověděl, musel jí za trest *na klavír* hráti. Vojtiška učila se až do 9. roku svého stáří u své máti; načež k dalšímu vzdělání v hudbě výtečnému řediteli konservatoria odevzdána byla. Po dvouletém theoreticko-praktickém vyučování prospěla Vojtiška tak daleko, že septuor pro piano s průvodem orchestru se skvělým úspěchem přednesla. Tehdejší časopis „Salon“ (čís. 85) od 26. března 1854 velmi chvalitebně o ní se vyjádřil, skvělou budoucnost jí předpovídaje.

Dne 6. ledna 1855 dával chvalně známý houslista Otto z Königslovů v Praze koncert, v němžto mladistvá Zadrobilková *poprvé* spoluúčinkovala. Přednášelať tehdáž na piano kusy od V. Tomáška, Jul. Schopenhoffa a Wehliho s velikou bravourou a rozhodným štěstím, kdež Bed. Kittl o neohroženém chování jejím se přesvědčil a rodičům radil, aby Vojtiška samostatný koncert uspořádala.

To se stalo dne 24. března 1855. Při četně navštíveném domě hrála Vojtiška Mendelssohnův koncert G-moll, došla nesmírné pochvaly a byla se svým mistrem p. Kittlem dvakrát velána, Kritika vyslovila se velmi příznivě o neuhonných výsledcích sl. Zadrobilkové a kladla jí velmi lichotivý prognostikon na budoucnost.

By vyšších studií v pianu dosáhla, odevzdali jí starostliví rodiče slavnému mistru Alexandru Dreyshockovi, jenž jí také s laskavostí přijal a ve hře na

piano zdokonaloval. V dubnu 1857 navštívil Kinderfreund Dreyschocka a uslyšev mladistvou Vojtišku na piano hráti, obsypal ji v časopise „Wiener Theaterzeitung“ hojnou pochvalou. Též František Liszt vyzval ji častokrát při svém pobytu v Praze ku hraní, bavil se s ní a přál jak jí tak i výtečnému mistru štěstí.

Roku 1858 cestovala naše *Vojtiška* s dovolením svého ctěného mistra Dreyschocka do Lipska, aby v koncertě „Gewandhausu“ štěstí své zkusila; avšak sotva tam přibyla, obdržel *A. Dreyschock* telegrafickou zprávu, v nížto *Vojtiška* do Brem ku koncertu pozvána byla. I telegrafovalo se nazpět do Lipska a *Vojtiška* odebrala se do Brem, kdež dne 14. prosince 1858 koncert do Es-dur od Beethovena a několik kusů od Chopína a Dreyschocka k velkému úžasu obecenstva s velikou pochvalou přednášela a dvakrát vyvolána byla. Že jí honorár 12 louisdórů ve zlatě — první to její výdělek — velkou radost způsobil, dá se mysliti a na památku uschovala si jej do nejhlubší temnoty.

Navrátili se do Lipska, hrála ve více soiréech a pak v koncertě „Gewandhausu“, kdež od chladného obecenstva přec velké pochvaly a hlučného potlesku dosáhla. *Vojtiška* koncertovala mimo to v některých městech severního Německa mezi jinými též v Hannoveru, kdež se jí všude velkého vyznamenání dostalo.

Ku konci r. 1859 odebrala se mladá tato umělkyně do Paříže, by i zde několik listků do věnce své slávy si vetkala. Nejprve hrála v saloně své krajanky Vilemíny *Klaussové*, pak v šlechtických domech knížete *Orlova* a hraběnky *Manilové*. Tímto povzbuzena, uspořádala v Paříži tři samostatné koncerty, kteréž z hojné návštěvy se těšily. I stala se v krátkém čase *miláčkem* Pařížského obecenstva. Richard Wagner, poznav v mladé umělkyni talentní a poetický zjev, bavil se velmi rád s ní a pozval ji častokrát k sobě, kdež mu jeho skladby ano i úryvky z jeho oper přednášela. Na památku věnoval jí R. Wagner některé své skladby a napsal jí do památníku kus z prvního dějství „Tristana.“ Avšak nejen tento mistr, ale i Hector Berlioz, Escudier a jiní umělci Pařížští s velikou pochvalou o hře sl. Zadrožilkové se zmínily.

Přišedši do svého rodiště připravovala se na uměleckou cestu do Vídně, kde nyní právě koncertuje. Spoluúčinkováním v *slovanské besedě* získala si přízeň Vídeňských Slovanů, kteří jí z úcty k jejímu umění a ryze vlasteneckému jejímu smýšlení litografovati dali. Sl. Zadrožilková je prostřední postavy, krásných rusých kadeří a velmi sličného obličej.

Genialní naše krajanka vyniká nejen co výkonná umělkyně, nýbrž ona i komponuje. Mimo některé kusy pro piano složila též dvě *české písně* „Tvůj obraz“ (text od Vrat. K. Šembery) a píseň „Tobě“ (text od

skladatelky), které, jak doslýcháme, tiskem vyjdou. Nuže, nechť slouží dlouho svým uměním ke cti a slávě vlasti české, která ji zrodila. Redaktor.

Stav hudby v 18. století v Čechách.

Líci redaktor.

(Pokračování.)

Ve varhanictví vynikali: *Kuchař, Praupner* starší, *Wenzel, Čermák, Schmidt, Prokop*; poslední tři byli důstojní žáci znamenitého *Seegerta*.

Na houslích: Praupner starší a jeho bratr, Václav *Král*, první houslista při divadelním orchestru. Vynikal zvláštní obratností, hrál nejtěžší věci s výrazem a vkusem z listu. *Obermeyer*, druhý komorník u hraběte Čenka z Waldsteinů byl výtečným houslistou. Jeho silný, čistý a vytříbený tón sotva rovného sobě soka našel; škoda jen, že *Obermeyer* rolnictvím se zanášeje dráhu uměleckou opustil; byl zajisté nejlepším kvartetním hráčem v Praze. Jan *Kučera*, ředitel kůru u sv. Jindřicha a ředitel 2. houslí v operním orchestru, vyznačoval se nad míru příjemným přednesem. Jmeno „*Kučera*“ mělo tehdaž velmi dobrou pověst; neboť stávalo tenkrát *čtvero* hudebníků téhož jména, z nichžto *tři* skutečnými virtuosy slouli. Jeden z nich je svrchu udaný, druhý je Josef *Kučera*, tehdaž úředník při c. k. gubernium, jenž vkusuplným přednesem, a la Camera předčil všecky; zvláště Adagio přednášel s pravdivým citem a okouznil hrou svou každého v Mozartových kvartettách a kvintettách. Avšak nejen na housle, ale i na cello hrál výborně. Totéž platilo o třetím *Kučerovi*, jenž tehdaž práva absolvoval. S houslemi a cellem zacházel se stejnou snadností a zběhlostí a byl jako předešlý sám svým učitelem.

Antonín *Grams* neměl soupeře ve hře na kontrabass. Síla a čistota tónu, jasnost v přednesu byly jeho výborné vlastnosti. Byl zdatným žákem známého *Nattera*, jenž, jak tehdejší noviny praví, v *kontrabassu* a *piťi* sobě rovného neměl.

Na cello byl Václav *Šťastný* starší nejprvnějším uistrem. Nehrál sice žádné koncerty, ale za to měl velké zásluhy; zacházel se svým nástrojem s největší správností. Jeho tón byl silný a libezný; s tím spojoval velkou znalost v kontrabassu a znal recitativ tak *plnohlasně* v celých akkordech doprovázeti, že časem mnohý nepochopoval, jak ruce na nástroj klade. Toto vzácné a těžké umění děkuje znamenitému *Seegertovi*.

Hraní na *dechové nástroje* počínalo tenkrát klesati; avšak přec bylo v Praze několik obratných mistrů. František *Leitel* vynikal krásným tónem na flétnu a hoboji. Václav *Dvorník* byl skutečně virtuó-

sem na klarinet a *Toman* na fagot. Oba byli členové operního orchestru a okrasou kapely hraběte Jana *Pachly*. Bratři *Kauerové* byli nejlepší hoboisté. *Lesnice* byla tehdejší nejoblíbenějším nástrojem v Čechách, na níž mnoho mistrů zvláště na venkově se nalezalo.

Posauna, zanedbaný nástroj tehdejšího času, našla v *Gotthardu Stollu*, knězi to z cisterciánského kláštera na *Zbraslavi*, mistra velké dokonalosti a je pochybnost, že nejen v Čechách ale i v Evropě umělce na tomto nástroji nestávalo, jenž by *Stollu* byl předčil. S něžným tavným tónem, jenž se s krásným, čistým tenorovým hlasem porovnatí může, spojoval *Stolle* zběhlost a jistotu, kteráž k obdivování každého uchvátí. *Stolle* podává důkazu, jak se hudba druhdy v klášterech pěstovala a cenila.

Ve zpěvu předčila tehdejšího času znamenitá *Josefa Dušková* všecky. Byla v tom oboru vždy nejprvnější umělkyně. Její přednosti staly se známy jejím cestováním. Totéž platilo o české choti advokáta *Devecchio*, rozené *Cannabieho*. Náležela mezi nejprávnější pěvkyně, které tehdejší v Praze vystupovaly; znala se mimo to dobře v hudbě a vyznačovala se též krásnou hrou na piano. Nebyla sice *Česka* rodem, avšak anto se v opeře tak líbila a Čecha za muže měla, můžeme ji směle *svou* nazývati.

Co tenoristé vynikali dva žáci *Praupnerovi*, jmenovitě *Kusý* a *Antonín Rámiš*, kteří co důkladní umělci chvalně známi byli, co barytonista *František Strobach*, ředitel kůru v loretánské kapli.

Mezi dilettanty nacházelo se mnoho důkladných znalců a výkonných umělců, kteřížto za svrchu udanými daleko pozadu nezůstali. Článek náš by tuze vzrostl, kdyby jsme tuto četnou třídu uvéstí měli. Uvedeme toliko nejznámější. *Tomáš Kunz*, důmyslný vynálezce *orkestrionu*, byl výtečný hráč na klavír a též skladbami si pěkného jména dobyt. Vzdálen všech společností žil ve filosofickém klidu toliko pro své přátely a pro něžnou těšitelku zármutku — pro hudbu. *Bankér Václav Biedermann*, žák výtečného *Praupnera*, byl důkladný znatel hudby. Pilností a obratností přivedl to tento český muž, jenž okolo r. 1780 se vyučováním hudby živil musel, r. 1800 tak daleko, že jeho obchod jeden z největších v Praze byl. Hudba byla příčinou jeho štěstí, otevřela mu cestu, na nížto velkého jmění dosáhl. Při jeho rozšířeném obchodu nezapoměl nikdy na svou dobroditelku — hudbu, a pěstoval ji, jak mu čas a okolnosti dovozovaly, s velkou horlivostí. Na klavír hrál s výrazem a s praccí. *Kaňka*, doktor práv, byl co výtečník na klavír chvalně znám.

(Pokračování.)

Studie piana dle svého účelu sestavené.

Mnohým učňům ochábyly by křídla, spátrícim houfy nakupených skladeb etudových pro ně určených. Následující obrazec usnadní jim vyhledání podobných skladeb. Jdeme-li v tomto ohledu až k oněm přes sto let starým cvičením *Bacha* ¹⁾ zpět, a radíme-li k jejich pečlivému a pilnému prostudování, nestává se to tedy bez důvodu; neboť vezmeme-li ohled na to, že jsme zdokonalením našeho hudebního nástroje na prostředcích, jakož i krásnějším vzděláním hudebního charakteru na výsledcích získali, znal *Š. Bach* klavír v celé jeho obšírnosti. Jmenují-li jej neznalcové *chladným* a *nepríjemným*, nepomyslejí sobě že tento tisícouzbový blesk v tom samém okamžení hvězdy a květiny zasahuje. A ačkoliv on vše giganticky založil, nesložil snad 24tero cvičení pro známé hudební způsoby tónu, nýbrž pro každý zvláště jeden svazek. Že *Clementi* ²⁾ a *Cramer* ³⁾ velmi mnoho z něho čerpali, žádný snad upírali nebude.

Od tohoto času až k *Moschelesovi* ⁴⁾ nastala přestávka. Možná že se to stalo vplyvem *Beethovena*, jenž, jsa nepřitelem všeho mechanismu, více k čistě poetickému tvoření účinkoval. V *Moschelesovi* a ještě více v *Chopinu* ⁵⁾ převládá tedy vedle technické zajímavosti též fantastický duch. Těchto pět nejvíce vynikajících sledují nejpůvodněji *L. Berger* ⁶⁾ a *C. Weyse* ⁷⁾. — *Ries* ⁸⁾ a *Hummel* ⁹⁾ vyznačili sloh svůj zřejměji ve volných skladbách, nežli právě ve študiích. — Co dokonali a rázni musejí zde *Grund* ¹⁰⁾ a *Kessler* ¹¹⁾ uvedeni býti, též *Schmitt* ¹²⁾, jehož libežná jasnost mladověkým srdcím lahoditi musí. — *Kalkbrenner* ¹³⁾, *Černý* ¹⁴⁾

¹⁾ Exercices. Oeuv. 1. 6 Livraisons (Peters). Potom Exercices. Oeuv. 2. (Peters).

²⁾ Gradus ad Parnassum ou l'art de jouer le Pianoforte demantré par des Exercices dans le style severe et dans le style elegante. 3. Volumes. (Breitkopf.)

³⁾ Etudes ou 42 exercices doigtés dans les differents Tons. 2 Livraisons. (U mnoho nakladatelů.)

⁴⁾ Studie pro piano k vyššímu zdokonalení již vycvičených hudebníků Op. 70. 2 sešitky (Kistner.)

⁵⁾ 12 Grandes Etudes Oe. 12. 2 Livraisons (Kistner.)

⁶⁾ 12 Etudes Oe. 12. (Christiani). Přirovně. 8. číslo tohoto svazku.

⁷⁾ 8 Etudes Oe. 51. (Lose) Přir. 8. číslo toho svazku.

⁸⁾ 6 Exercices Oe. 31. (Simrock.) Přir. 6. číslo tohoto svazku.

⁹⁾ Etudes. Oe. 125. (Haslinger). Přir. sv. 1. str. 73.

¹⁰⁾ 12 grandes Etudes. Oe. 21. (Cranz.) Přir. 6. číslo tohoto svazku.

¹¹⁾ Etudes. 4 Livraisons. Oe. 20. (Haslinger).

Přir. 4. čisl. tohoto svazku.

¹²⁾ Etudes. Oe. 16. 2 Partices (Simrok). Ten samý skladatel vydal ještě mnoho sešitů, které jednotlivě nevypočítáváme.

¹³⁾ 23 Etudes. Oe. 20. 2 Livrais (Kistner).

¹⁴⁾ Veliký počet velmi užitečných kusů k cvičení.

a Herz ¹⁵⁾ nepodalí nám žádných obrovských děl, avšak mnoho vážného a oceňitelného. — Nesmíme Pottra ¹⁶⁾ a Hillera ¹⁷⁾ pro jich romantický ráz opomenouti. Aniž pak jemnocitnou *Szymanovskou* ¹⁸⁾ a lásky hodného C. Mayera ¹⁹⁾. — Bertini ²⁰⁾ šálí avšak půvabně. Kdo něco nesnadnějšího miti chce, nalezne to v Paganini-studiích ²¹⁾ u Schumanna. Zkoušejte tedy všecko a volte to nejlepší.

Rychlost a snadnost (snadné pohybování prstů, jemné uhození). Pravá ruka. Clementi, čísl. 52. — Cramer 12, 23, 27* †), 36.* — Moscheles 1. — Chopin 4,* 5* (hraje jen na svrchních klavesích), 8.* — Grund 1. — Kessler 1, podobně i Bertini 1. — Potter 3, 16. — Hiller 2* 21.* — C. Mayer 6. — Kalkbrenner 4. — Paganini-Etuden II. 5.

Zvláště: Cvičení pro 4tý a 6tý prst. Clementi 19, 22, 47. — Cramer 3, 28. — L. Berger 7.* Potter 15.* — Bertini 12.

Pro levou ruku. Clementi 87. — Cramer 9. — Chopin 12.* — Berger 6.* — Kessler 16, 4, 6. Hiller 18. — A. Schmitt 6, II. seš. 16.

Pro obě ruce. Bach seš. I. Allemande, V. Preambule. — Clementi 2, 7, 16, 28, 36. — Riese 3. — Hummel 1. — Kessler 9, 14. — Szymanovská 4, 8 (velmi užitečné). — Potter 5, 20. — Hiller 17.* — Kalkbrenner 1. — Herz 13. — Bertini 3. Schmitt seš. II. 1.

Rychlost a síla (silné udeření v krátkých časových mezerách, více nápěvný přednes jednotlivých not atd.).

Pro pravou ruku. Clementi 48. — Cramer 1. — Bertini 21.

Pro levou ruku. Cramer 16.

Pro obě ruce. Bach seš. I. Courante. II. Allemande. III. Gigue V. Conrante. — Clementi 44. — Cramer 38. — Moscheles 14. — Hummel 12. — Kessler 10. — Hiller 13. — Paganini-Etuden seš. I. 1.

Poznamenání. V rozmanitých nesnadných protipohybech, jakož i v celém charakteru jsou tyto sobě velmi podobny: Clementi 72. — Cramer 4.* — Moscheles 17. — Ries 1. — Grund 6. — Paganini-Etuden seš. II. 6. (Dokončení.)

- ¹⁵⁾ Exercices et Preludes. Oe. 21. (Hofmeister.)
¹⁶⁾ Etudes Oe. 19. (Schott). Přír. svaz. 1. str. 22.
¹⁷⁾ 24 Etudes Oe. 15. (Hofmeister.) Přír. svaz. 2. str. 5.
¹⁸⁾ 12 Etudes. 2. Liv. (Kistner.) Přírov. 4. číslo tohoto svazku.
¹⁹⁾ 6 Etudes Oe. 31. (Andre) a 3 Etudes Oe. 40. (Peters). Přírov. 6. číslo tohoto svazku.
²⁰⁾ Etudes caracteristiques. Oe. 66. (Schott).
²¹⁾ Etudes a 6 Etudes de Concert d'après des caprices de Paganini. (Hofmeister). —
†) Znamením * poznamenaná čísla mají mimo to ještě poetický krakter.

Mysliveček.

Výjev ze života českého umělce.

(Pokračování.)

Měsíční synfonie mladistvého skladatele potvrdily také jeho štěstí. Hrabě Černín, mecenáš všech krásných umění, radil mu, aby konal cestu do Italie a jeho přímluvčím listům měl Mysliveček co děkovati, že v Benátkách velmi přívětivě přijat byl. Slovnítný mistr Pescetti, prohlídnuv partituru měsíčních synfonií poznal hned velké nadání mladíkovo. Vyučoval ho bezplatně v kontrapunktu a jeho žák dělal takové pokroky, že o rok později již operu napsal, která v Římě nesmírné pochvaly došla. Rychle roznesla se o mladém skladateli pověst, kterouž novými operami: *l'Impermestra*; *Romelo ed Ersilia* a *Demetrio* ještě více rozšířil. Deset let žil už v Itálii a celý ten čas věnoval toliko umění. Samoten, bez přítele, nikam do společnosti nechodil, věnuje všecken čas a síly své božské hudbě. Nevábila jej květoucí příroda, ni věčné jaro, ni krásné ženy itálské, v jeho prsou žila jenom hudba a *Emma*, její kněžka, kteráž obrazotvornost jeho k nejvyššímu roznítla. Nevyhasla z paměti jeho ona slavnost v Praze, a dnes, za deset let každá minuta toho blahého večeru tak živě před očima mu tanula, jako by se dnes byla slavila. Sladké „Addio“ Italiánky, naděje, ji zase spatřiti, vedly ho do Italie, a sotva že v sobě pocítil sílu, něco zdatnějšího vykonati, tu vydal se hned do Neapole, aby tu modlu své duše vyhledal. Přibyl sem; Rosamonte a jeho net ale odjeli, pročež se zase do Benátek navrátil, kdež novou operu napsal, a opět slavnějšího jména si dobyl. Dvě leta na to odebral se zase do Neapole, však zase marně. Hrabě odstěhoval se se svou neteří, jak se pravilo, do Anglicka, a zcela zarmoucen a zoufalý cestoval zklamaný Mysliveček do Říma, kamž ho dobrá pověst již byla předešla. Zde žil sám a sám, mezi tím co jméno jeho po celé Itálii ano i po celém Německu a Francouzsku se roznášelo. Z Neapole dostal čestné nabídnutí, aby k slavnosti na den narozenin krále, novou operu složil. Nová naděje oživila jej; Emmín obraz objevil se opět živě v duši jeho, slyšel její zpěv a nadšen napsal operu: *Bellerofonte*.

Zaměstnán partiturou této opery seděl jednou pozdě v noci ještě v myšlenkách u stolu; tu zaslechl najednou libezné zvuky houslí. Naslouchal, — zvuky tyto přicházely z ulice, byly to žalostné zvuky, jemu ale známy — přistoupil k oknu — všude ticho. Černě oděná mužská postava plazila se ku vratům jeho domu — a slyš! český nápěv, který ve svém mládí tak často slychal. „Otčino, drahá otčino! posíláš mi drahého přítele, spolurodáka!“ a běžel přes schody dolů. Chytiv hudce za ruku přitáhl ho k sobě a s sebou přes

schody nahoru do svého bytu; přišel do pokoje s ním, padl mu okolo krku, zvolaje: „Tys *Čechem, mým krajanem!* odkud přicházíš?“ Tak se ho tázaje, podíval se mu do obličeje. Záře rozlévajícího se světla padla na tahy neznámého muže. Tu trhl Josef sebou překvapením. — „Můj Bože! jsi ty to opravdu Antonio?“ tázal se ho překvapen za chvíli, „anebo jest to tvůj duch?“

Muž tento podíval se pevným okem na něho, a s jásotem zvolal: „Per dio! Ty's Giuseppe! můj Giuseppe!“

V náruči leželi si oba. Byl to výjev shledání se otce se synem. — Avšak jaká to změna mezi oběma? Co statný 42letý muž opustil Antonio svého chovance. Churav a slab, dle pohledu již kmetem, spatřil po čtrnácti letech jinocha, z něhož se stal mezi tím statný muž. Starostliv jako otec vyptával se na jeho osud, načež tento mu vypravoval, jak se mu vedlo, jak v umění pokročil, jaké už slávy dosáhl.

„Není možná,“ zvolal překvapený Antonio, „žiju pro hudbu a v ní, ale nikdy jsem o tvém jmenu ničehož neslyšel.“

„Změnil jsem jméno své s italským; však nikoliv — přeložil jsem je toliko a jmenuju se nyní „*Venatorini.*“

„Venatorini?“ zvolal stařec radostí bez sebe. „Slavný Venatorini, ando a stelle? Venatorini, velký mistře, před Tebou kloním úslužně hlavu svou.“

„Nikoli otče můj! do mého náručí drahý učiteli.“

„O quell reviderci! Velezlavený, velevážený mistr je mým synem, mým žákem? Duch můj věstící neklamal mne, prostý mlynář ze vsi je nyní největším maestrem Italie.“

Takto roznícen nejásal nikdy tak dlouho starý Italián; konečně upokojil žák přece starce. — Jeho zevnějšek byl tak uspořádán, že Josef na první pohled poznal, v jak nuzném stavu se milený jeho otec nacházel. Na jeho poručení přinesl služebník občerstvení, a když se Antonio byl posilnil, osmělil se Josef tázati se ho po jeho okolnostech.

„Mně se vede,“ řekl s úsměvem stařec, „mně se vede jako každému hudebníku; umění chodí žebrat a já hudu za kousek chleba; housle vyžebrají mi přece denně lůžko k noclehu.“

„Čím se to stalo? mluďte přece otče! proč jste mne tak náhle opustil. Devatenáct let byl jste u mne a rád bych byl doživotně s vámi chleba svůj sdílel.“

„Giuseppe! ty's mužem, veleslaveným mužem, jsi mým kmotřencem, ano i mým synem! Mohu ti to tedy věřiti; uslyš nyní truchlivý osud můj, a schovej ho co výstrahu v paměti své.“

(Pokračování.)

FEUILLETON.

Z Prahy.

Stavovské divadlo. 1. března dávala se „*Ifigenia v Taurisu*“ od J. K. Glucka. U velkém obdivování patříme na mohutné skladby Glucka, které ve své věčné kráse se trpytice, vždy jako pravé zlato svou cenu podrží. Ohromná mohutnost a síla, hlavní známka jeho hudby, svědčí též o jeho velké činnosti co reformator. Nejsa žádnou hudební autoritou veden, převzal sobě přece těžkou úlohu, reformu v opeře uvést. Zpěvohra před Gluckem neměla žádného uměleckého stanoviska, pročez byla bez ducha charakteristiky. Gluck však učinil tomu všemu konec. Děj a hudební deklamaci postavil do předu, odstranil všechny nezpůsoby ve zpěvu, a uvedl hudbu na této cestě k nejkrásnější jednoduchosti. Jak sbory tak i orchestr dosáhly Gluckem úplné samostatnosti. Gluck tedy rozšířil hudbu dramatickou a použil ku charakteristice prostředku mnohých, jak na př. ve sborech *Skytů* v opeře „*Ifigenia v Taurisu*“. Několik slov postací o provedení samém. Slečna *Luccová* (*Ifigenia*) přičinila se, učiniti všemu zadost; byla v skutku mnohem lepší v tomto představení, než v prvních třech. Teprv jednání čtvrté utrpělo značnou její pamětní chybu. Pan *Steinecke* zápasil též s velkou nejistotou, což nás u tohoto routivaného zpěváka velmi překvapilo. V dru-

hém jednání hledal sobě teprv pravé tony po akordech dříve v orchestru uhozených. Pan *Bachmann* přednášel zase nejlépe arii v druhém jednání. Tomuto jakož i slečně *Luccové* dostalo se hojného potlesku. Ženský sbor differoval s orchestrem o čtvrt tonu níže. Návštěva byla nečetná. 4. března opakovala se operetka „*Orfeus*“ od *Offenbacha*. Sbory a orchestr se nemohly několikrát shodnouti, načež zvláště v prvním jednání velký zmatek nastal. Bezpochyby nebyla žádná zkouška držána, an též u solistů preciznost nepanovala. Po delším čase vystoupila slečna *Brennerová* v opeře „*Lazebník Sevilský*“ od *Rossiniho* a zpívala úlohu „*Roziny*“ velmi mistrně. Škoda že její arie v 1. dějství zhanobena je tak triviálními kadencemi; nebylo by snad těžké pro hlas objemu slečny *Brennerové* vložit do ni okrasu ve slohu *Rossiniho*. Za vložky zvolila sobě slečna *Isouardovu* arii „*Loterní los*“ prázdnotou v každém ohledu oplývající a ku konci známý valčík od *Venzana*. Slečna *Brennerová* byla vlídně přijata a často potleskem odměněna. Též pan *Steinecke* (*Figaro*) byl v každém ohledu výtečný, a po velké arii vyvolán. Návštěva byla dosti četná. E.

— Koncert akademického čtenářského spolku, jenž se ve středu dne 6. t. m. obdělával, došel velmi skvělého výsledku a velmi četné návštěvy. Program ob-

zahoval, vyjma koncert pro piano od Mendelssohna, téměř nové skladby od československých skladatelů. Z instrumentálních skladeb slyšeli jsme ušlechtilou a klasicky zpracovanou ouverturu od J. L. Zvonáře, pak impozantní, s velkým nákladem plechových nástrojů obtěžkanou, nicméně však obratně zosnovanou ouverturu od H. Vojáčka z Petrohradu. Velmi zajímavé číslo byl dvojsbor od Fr. Kavana, jenž krásným střídáním obou sborů jakož i různými myšlenkami vynikaje velice se líbil. Moravské písně pro mužský sbor od P. Křížkovského došly zasloužilého uznání. Co se sol dotýče, přednášela sl. Mina Čermáková, žákyně A. Dreyschocka koncert pro piano od Mendelssohna. Jelikož jsme slečnu tuto koncert tento již přednášet slyšeli, mnseli bychom svůj úsudek o hře její opětovat. Hrála ho správně, plynne a ve finale s velkou bravourou a byla hlučně volána. Sl. Alojsie Blažková zpívala romanci Bohunky z české opery (rukopis) od Leop. Zvonáře s citem a s rozvahou a dosáhla jí jakož i přednesem českých národních písní velké pochvaly a hlučného potlesku. Chvalně známá virtuoska na housle sl. Rosa d'Or přednášela na svém nástroji variace na národní písně od Morice Mildnera a osvědčila svou klidností, svou technickou obratností a svým vřelým citem krásnou pověst, již si v Itálii a Německu dobyla. Rosa d'Or hraje na housle s celou duší a překonává všechny nesnadnosti na těžkém svém nástroji s takou lehkostí, jako kdyby si s nimi zahrávala. Za umělecké provedení dostalo se této umělkyni nesmírného potlesku a pochvaly. Konečně zpíval p. Lukes a p. Pivoda duetto tak výtečně, jak se jen od takých umělců očekávati dá. Posléze vystoupil p. Lukes a zpíval národní písně. Jak tyto prosté květiny venkovské obecnstvu podal, netřeba podotýkati. Zdály se obecnstvu nšlechtlejší, půvabnější a rozkošnější a působily nesmírného dojmu. Panu Lukesovi dostalo se nekonečného potlesku a pochvaly. Zasloužilého uznání došel p. ředitel Abt za řízení ouvertur, p. prof. Mildner za řízení doprovázejícího orchestru a p. Lukes za řízení sborů. —

— Naš krajan Hans Seeling dával dne 25. února v Paříži svůj druhý koncert a došel hrou i skladbami svými velké pochvaly. Z Paříže odebere se pan Seeling na umělecké cesty do Německa.

— Nadaný a mladý skladatel, pan Ed. Nápravník, složil krásnou ouverturu na české národní písně pro orchestr, kterou si činné obchodnictví p. Kříštofa a Kuhé získala. Táž firma zakoupila si též krásnou fantasií pro piano na národní písně od téhož skladatele, kteráž co do důmyslného zpracování nade všemi novějšími skladbami téhož druhu vyniká.

— Alex. Dreysch ock dával dne 23. února třetí svůj koncert v Kievě a zbudil velkého nadšení. Mimo to hrál též na universitě studujícím a v jistém dívčím ústavě, a obdržel od dívek na památku skvostné památní album.

— Pan Č. Micko, ředitel pianního ústavu, odbýval se svými žáky (as 40) pololetní zkoušku, která velmi příznivě vypadla. Ze solových kusů od Döhlera a Pachera, Prudenta a Schulhoffa líbilo se velice „Scherzo“ od Jos. Förstera, jež p. Rohlík s velkou bravourou přednesl. Methoda p. Mickova je dobrá a nelze pochybovati, že nově tento zřízený ústav se zvedne.

— Slečna B. Brennerová, výtečná koloraturní zpěvkyně u zdejšího divadla, je od ředitele divadla ve Vídni, p. Pokorného k pohostinským hrám od 15. dubna až do 15. června engažována.

— Koncert ku prospěchu israelitské nemocnice v Mariánských lázních bude se dne 17. t. m. v sále na Žofíně, vedením kapelníka p. Jahna odbývati. Mimo ředitele orchestru p. Morice Mildnera budou paní Burggrafová (deklamací), sl. Luccová (zpěv), sl. Anna Kolarová (piano), pak pánové Nachbauer, Blaha a Grün, člen Výmarské dvorní kapely spoluúčinkovati. Program slibuje býti velmi zajímavý.

Z Kladna. (Beseda.) Ke cti inštalace nového p. faráře P. Bernarda byla uspořádána v místnostech zdejší „besedy“ akademie ve prospěch chudých školních dětí. Obsahovala 12 čísel, o nichž tuto krátce promluvíme. Koruna celé akademie přináležející hornická kapelle, ne tak pro volbu samou, nýbrž více pro bezúhonné provedení ouvertury k „Oberonu“ a k „Belisaru.“ Že jí neschází výtečných sil, bylo slyšeti při variacích na eufonion, jež velmi čistě se vydařily. Ze zpěvů jsme slyšeli čtvero-zpěv: „Šumí Labe“ od Zvonáře, „Žárlivý basař“ od Vogla a quodlibet z národních písní od K. Slavíka. Že první sbor zvláště oblíby došel, nevězí tak mnoho v provedení, ač se dobře zpívalo, — spíše ve skladbě samé. Ze solových partií pro tenor byly „Pražská Bětulinka“ od Nesvadby a „kde děva má?“ předneseny panem B. s přiměřeným výrazem a citem. Pivodovy písně: „Srdce ztracené“ a „Na výsostech hvězdy svítí“ se velice líbily. Písně od K. Slavíka přednesené p. P. P. by se líp vyjímaly při pianě, neboť instrumentální kvartet měl doprovázení málo vystudováno. Ještě se musím zmíniti o solu pro piano, jež tím zvláště zajímavé bylo, že „potpouri z národních písní od Tittla“ přednesl pouhý Němec p. H. Rozumí se, že s citem hrát nemohl, za to ale korektně. Že i tu potlesku nescházelo, každý se dovtípí. Bylo to zajisté každému vítáno, ano i těm, kteří ještě před 14 dny těm samým písním, vycházejícím ale z českých hrdel se posmívali. Návštěva byla velmi četná; též vysoce urození páni kanovníci Mařan, Prucha a náš rodák kanovník Štule, byli přítomni. Čistý výnos, určený pro chudé školní dívky, vynáší dle doslechu 60 zl. r. č. — I po besedě trvala ještě nenucená zábava při zpěvech a deklamacích. —v.—

Z Pardubic, dne 28. února 1861. (Pohřeb. — Průvod s pochodněmi. — Koncert.) Dne 23. února měl pohřeb K. Mužík, ředitel kůru a dívčí učitel III. třídy v Pardubicích, muž, kterýž sotva jeden rok úřad svůj v našem městě zastával. Pokládám průvod pohřební za slavnost, ač smutnou, neb každý stav našeho obyvatelstva byl přčetně zastoupen. Učitelové střídavě s měšťany z Pardubic ho ku hrobu nesli, při hrobu zpívali učitelové hlavní a realní zdejší školy dojmavou píseň od Nesvadby, a pozorovali jsme, že jedno oko z přítomných neostalo suché. V kostele u sv. Jana bylo provedeno velké rekviem od našeho mistra Vitáska do Es-dur s velkou uhlazeností pod správou výtečného hudebníka p. Jana Huške. Žalozpěv byl též od toho skladatele, duett pro tenor a baryton. Ať odpočívá v pokoji! — V neděli, dne 24. února, odbývaly se v Pardu-

bičích obecní volby. Měšťané sami, chtějíce tento veledůležitý den oslavit, objednali z Prahy pochodně, a uspořádali novému vyvolenému purkmistrovi p. Josefu Bubeníkovi, mlynáři, velkolepý pochod s pochodněmi, k čemuž zdejší zpěvácký spolek požádán byl, by první svůj pokus zpěvem osvědčil. O 6. hodině táhl průvod se 40 pochodněmi, ve středu svém mladý zpěv. spolek maje, ze školy k radnici, a jak mile jmena vyvoleného p. purkmistra a pp. radních z radnice veřejně k velkému zastupu zdejšího obyvatelstva se byla oznámila, a jak po hlučných intrádách hlahol bubnů a trub utichl, zazněly od zpěv. spolku 3 české sbory tak rázně a čistě, že všeobecné chvály došly. Zpěv řídil reální učitel p. Frant. Janda. Že na tom večeru se ve společnosti horlivě rokovalo a mnoho národních písní zpívalo, dá se myslet. — Těšíme se již na příští koncert, jež tady 25. března virtuos na housle p. Theodor Tomášek z Lito-myšle k dobrému účelu zase uspořádá. Nezapomeneme hned na ty utěšené hodiny, kterýž nám poslední hudební zábavě ve vkusné siní „Odeonu“ připravil; jest p. Tomášek v každém ohledu dokonalý hudebník.

Z Písku, 3. března. (Zpěvácký spolek.) Minulou neděli (3. března) byla valná schůzka zpěváckého spolku, čímž skutečně do života vstoupil. Zásluha o zřízení spolku přináležejí některým pánům učitelům zdejší hlavní školy, kteří před 3 lety horlivě o jeho zaražení se byly zasazovali. Shromáždění bylo osloveno p. Janotou, který stručnou, avšak jádrnou řečí účel zpěváckých spolkův, jakož i jejich blahodárné působení vylíčil. Na to přečteny byly stanovy a zvoleni protektor, ředitel, místoředitel, 4 výborové spolku. Údův se přihlásilo na témž dnu 70. Radostně vítáme nový spolek, který určen jest, aby vyplnil mezeru ve společenském životě města našeho a doufáme, že se v krátku vyplní přání páně Janotovo: „aby se mnoho údův přihlásilo a zpěv si nad jinou zábavu zamilovalo, neb kde jest zpěv, tam jest i bodrost ducha — a kde jest bodrost ducha, tam jest i síla.“

Berlín. Dvorní pianista p. H. z Bülova odebere se do Paříže, by posledním zkouškám k operě „Tannhäuser“ přítomen byl.

Neapole. Intendance divadla „San Carlo“ poslala deputaci k Verdiho do Buseta, by ho pohnula, by svou operu „Maškarní bál“ uvedl ve scénu na tomto divadle, pro něhož určena byla, dokud dřívější censura mu v tom bránila. Mistr Verdi je současně podruhé do italského sněmů zvolen.

Paříž. Prvních 10 představení opery „Čerkeska“ od Aubera vyneslo 57.918 franků. — Soudcové stavebních plánů k novému opernímu divadlu neuznali žádný ze zaslanych plánů za hodný první ceny; avšak nejvýtečnější práce byly takto honorovány. Plán p. Jinaina obdržel 6000 franků, p. Crepineta a Botrela 4000 fr., Garnauda 2000 fr., Duca 1500 fr. a Garniérn 1500 fr. odměny. — Mistr Scribe psal více než 30 let texty k operám nejprvnějších francouzských skladatelů, tak na př. pro Aubera „Snih.“ — „Němá z Portici.“ — „Fra Diavolo.“ — „Or kovový.“ — „Vyslankyně.“ — Černé Domino.“ Pro Boildieua: „Bílou paní.“ Pro Meyerbeera: „Roberta.“ — „Hugenotti.“ — „Proroka.“ —

„Severní hvězdu.“ Pro Halevyho: „Židovku.“ Pro Verdiho: „Sicilské nešpory.“ Pro Julien a: „Bauri“ atd. Scribeovo péro dobylo mu nesmírného jmění. Scribe byl mnohonásobný milionář. V jeho erbu, jež si sám utvořil, bylo viděti péro s nápisem latinským „Inde fortuna et libertas.“ (Z té příčiny jmění a svoboda.) U Laferté sous Jouarre měl Scribe skvostný zámek „Séricourt.“ Nade dveřmi jeho byl nápis:

Le Théâtre a payé cet asyle champetre

Vous qui Vous passez, merci! je Vous le dois peut-être.

Útočiště venkovské mi dalo divadlo také zbudovat

Kteří kolem jdete, díky, snad mám za něho Vám co děkovat.

— Mezi pozůstalými spisy po Scribeovi nacházejí se též některé dokončené texty k operám a sice: L'Ecrin du roi de Garbe (Šperkovní skříňka krále Garba), komická opera ve 3 dějstvích; libretto toto je v rukou Auberych; — Ange gardien (Strážný duch), komická opera v 1 dějství pracována s Romandem; — La Beauté du diable (Krása ďáblova), komická opera v 1 dějství, kterouž skladatel Alary v hudbu uvádí; a La Dame du bruyères (Stepní žena), komická opera ve 3 dějstvích pracována s Adeniselem.

Ráb. Zdejší milovníci hudby poslali darem Hectoru Berliozu do Paříže stříbrný vavřínový věnec za to, že ve své ouvertuře „Faust“ pochod Rakoczyho duchaplně instrumentovaný uvedl. H Berlioz poděkoval se za dar teno velmi pochlebným způsobem.

Řím. Duchovní zdejší vláda zapověděla jako druhdy operu „Trubadour“, též provedení Verdiho opery „Traviata“, která se zde pod jmenem „Violetta“ provozovala. Příčina záповědi je prý nemravný obsah opery této.

Z Vídně. (Švingulantské zábavy. — V. Zadrožilková.) Vy v Praze máte „humoristické besedy a věnečky“, my tuto těšíme se na „švingulantské zábavy“, jež za úředním povolením upravovati bude pan Josef Burgerstein a pan Rosa, jenž co do zpěvu a přednášení humoristického od více let mezi Čechoslovany chvalně jest znám. První tato švingulantská zábava držeti se bude 16. t. m. u zlatého věnce, hostinci divadelním v Josefově a můžeme jistiti, že se podle činných příprav a zdařilých sil již první tato zábava s oblibou našich krajanů setká, mimo to i střednímu stavu spravedlivě vyhoví. O programu budiž zmíněno prozatím, že se budou střídati zpěv a scény humoristické v převlečeních; povídati se budou pohádky a jak se děje obyčejně v domácích plesech, hrát se bude o zástavy i mnohé a tak dále a tak dále. Tedy učiněn ve společenském našem životě ve Vídni opět krok ku předu. Zápisné (subskripce) k oběma zábavám určilo se mírné, pouze na 1 zl. r. č. a krásná pleť svůj obolus donesti nemusí, a čím čteněji zavítá, tím milejší bude. — Nemohu opomenouti, prosloviti se o naši roztomilé krajance, sl. V. Zadrožilkové, jež všechny hudební kruhy zdejší svou vznešeností u piana okouzluje. Sousedé nám jí závidí a Slované obohatily galerii hudebních umělkyň zdařilou její podobiznou. — V sobotu dne 2. t. m. dávala se tu ponejprv operetka „Dafnis a Chloe“ od Offenbacha (text od Clairvillia) a došla skvělého a zaslouženého výsledku. Hlavní osoby této půvabné idylly jsou řecký bůh Pan, Dafnis a Chloe. Pan zamiluje se do krásné pastýřky, avšak její srdce náležejí pastýři Dafnisovi. První lekce o lásce ob-

drží Chloe od Pana a Dafnis od Bachantek. Žvatlavé dcery lesa jsou pojaty žárlivostí a jedna lesní nymfa uzavře, aby Dafnis Chlou na vždy zapoměl, pastýři tomuto vodu ze řeky Lethe podati. To pokazí Pan, anto se sám vody této z láhve napije. Pan kouzlem tímto jat zapomené na Chlou a milenci Dafnis a Chloe se dostanou. Hudba vyniká vděkem a smyslným půvabem. Instrumentace je charakteristická, má zajímavé jednotlivosti a pikantní vedení hlasů. Nejvíce však vyniká píseň milostná „O Nerea“ pak duetto mezi Chloe a Panem.

Varšava. Nová triaktová opera „Oba soupeřové“ od Dutše líbila se tu velice. Obsahuje výborné sbory a některá krásná duetta opakují se téměř při každém představení.

Hudební hádanka.

			dy	
	fis	ka	got	
	o	kla	har	
fa	fa	mo	cim	ri
	net	bal	la	
	du	har	ni	
			vi	

Těchto 19 slabik tvoří 7 hudebních nástrojů. Uvedou-li se tyto nástroje v pravý pořádek tak, že když se z prvního nástroje první, z 2ho druhá, z 3ho třetí, ze 4ho čtvrtá, z 5ho pátá, ze 6ho šestá a z posledního poslední písmena vezme, že písmena ta tvoří známý nástroj budební.

Dur a moll.

(Jiří Benda.) Jednou navštívil Benda svého přítele, Rusta v Dessavě, jenž se právě ze svých cest z Italie navrátil. Mezi jídlem tázal se Benda: „Odkud máte toto víno?“ „Ze Stětina,“ odpověděl Rust. Po jídle šli oba na procházku a Rust vypravoval mezi cestou o znamenitostech na svých cestách. Vypravování trvalo asi půl hodiny a mezi tím časem bubnoval Benda prstama obou rukou na své kapsy; tu skončil Rust své vypravování, řka: „Přibyl jsem tedy do Stětina.“ — Nyní teprv přišel Benda, jenž o vypravování ničehož nevěděl, opět k sobě a pravil: „Dobré to víno! tedy ze Stětina!“ Tak osvědčil na novo svou velkou roztržitost.

Král Vítězslav Amadeus I. jsa tázan, proč jezovité, jako jiné řeholníci, na kůru nezpívají, odpověděl: „Draví ptáci nezpívají.“

(Lully.) Lully, slavný to skladatel slyšel jednou jednou ze svých operních arií s podloženým kostelním textem ve mši zpívati. „Milý Bože,“ zvolal Lully, „odpusť, pro Tebe jsem arii tu nepsal!“

(Poppo.) Popo, jeden z nejznamenitějších houslistů ku konci předešlého století nacházel se r. 1793 v Paříži a byl co podezřelý před výbor pro bezpečnost předvolán. — Jak se jmenujete? tázali se ho. — „Poppo!“ — Co děláte? — „Hraju na housle!“ — Co jste dělal za času tyranstva? — „Hrál jsem na housle!“ — Co děláte nyní? — „Hraju na housle.“ — A co budete pro vlast činili? — „Budu hráti na housle;“ načež byl propuštěn.

Židovská rodina a Benda Ariadna.) Polská židovská rodina učinivší na trhu v jistém městě v Německu dobrý obchod, podívala se v sobotu do divadla. Dávala se právě Benda Ariadna. Když se Ariadna probudila v opětně: Thesee můj, Thesee — volala, vrtěl starý žid nevrle hlavou. Když však při začínání bouře ještě ouzkostlivěji týž výkřik opětovala, nemohl se více žid nevolí zdržeti a pravil horlivě k svému sousedu: „Na — tu to máte — tak jsou ty velké dámy! Sotva se vyspala — již volá: „Thé sem!“

Carpani tázaje se Haydna, jak to přichází, že největší část jeho skladeb kostelních tak veselého, ano humoristicko-rozpustilého obsahu jest, dostal od něho za odpověď: „Nevím jak bych to jinak učinil. Jak to mám, tak to dám. Myslím-li ale na Boha, překypuje srdce mé radostí, že noty plynou jak s kolečnicku. Bůh dav mne veselého srdce, odpustí, když jemu vesele sloužím.“

Jiří Benda, jenž veždy velmi roztržitý byl, nacakáže se jednou v společnosti vznešených osob, posadil se samotný k oknu a sáhl po potisknutém archu papíru, jenž lam právě ležel. Četl, chvíli. „Bravo! bravo; to jest dobře!“ začal konečně. „Co pak zas máte?“ ptali se všickni. „Noviny?“ — A co pak se Vám tak líbí?“ — „Ti husaři, ti rázní hoši vykánějí zas jednou vše z říše.“ — „Jak? Co? Husaři? V Říši? Nyní?“ tázali si hosté, se chechtajíce. — „Nuže, tak čtete sami,“ zvolal Benda cítě se trochu uražena. Vzali list do rukou, viděli že je to staré číslo z Hamburského korespondenta ze sedmileté války. Benda zcela zapomněl, že táž válka již třináct let ukončena byla.

Listárna.

Panu F. Dr. v Ne... Praemie k loňskému „Dabiloru“, totiž rekvie od Zvonaře vyšla už u bývalého nakladatele R. Veita a také Vám bude zaslána. — Panu P. v Sem. V úterý obdržíte objednanou skladbu; vyhověl proslov Vašemu přání. — Panu L. v Pa. Proslovy všeho druhu jakož i příležitostné básně, přání, články k učitelským poradám opatří Vám, pakli že si určitě látku udáte, kancelář pro překládání v Praze v hostinci u arcivévodý Štěpána. — Panu Na. v S. Chováme dosti nových sborů pro mužské hlasy, jakož i ouvertury od českých skladatelů. — Panu M. v T. Fantasii na české národní písně pro cello lze dostatí v redakci naší.